

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 237. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263349008/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- Thi det hans Ridderskab oc Soldatesk det kæcke,
 Som liiden Myg indsløg, saa snart de druck' af Bække.
 Hyad Verge hielper der, hvad Raad er at betencke,
 Som *Aspis* bitter-gram (e) jo icke kand forkrecke?
 Hand som een troofast Mand, Busk, Bierg oc dyben Dale,
 Igiennem-leede skal, den Morder at betale,
 Der sloog hans Mag' ihiet, blandt tusend hand ham kænder,
 Formyrder ham igien, med Smerte Liifvet ender.
 Den Tryllers kraftig' Ord, at hand skal icke høre,
 Det eene hand med Stiert, med Jord det andet Øre (f)
 [245] Forstopper oc forkliin, oc bruuger saadan Liste,
 At hand ei dødtlig Kraft, oc giftig Braad skal miste.
 Hvor skuld' *Ajacis* (g) Skiold for Basilisken heeslig,
 Befrii een eenste Mand fra hendis Øjne greslig'?
 Hun med sin Aande kand den tyckest Marmor kløfve,
 Oc med sit mærdisk Siun een Heldt sit Liif berøfve.
 Ja end sig self i Speil besieted, myrder, doder,
 Naar Jæger Speil-behængt, i Skofven Ormen møder.
 O Gud, ó stoore Gud, ó Skabermand du trygge,
 Som vild' al Adams Slegt det runde huus opbygge,
 Med al sin Rligdom stoor det ziir' oc vel bepryde,
 For dig self ingenlund'; os dog ja os til nyde!
 Hvi hár din mæctig Ilaand da skabt den Diure-skare,
 Som os ej tjenstlig er, men slet med Lefacts Fare,
 Gjør stoor fortræd? O ej en Fader men Stiffader,
 Der ej forhindrer sliet, men dem saa skabis lader!
 Den *Alexandrisk*' Orm, den *Cenchris* hiertet kniber,
 Naar hand af giftig Mund et Sofvc-pulver gifver.
 Den mærdisk Scorpion, *Hyena* Liif-førræder,
 Oc *Diptas* med Forgift der Folk saa tørst-bestæder,
 At icke *Nilus* self ej Rhenen dem kand slycke,
 Før det forgifven Liif maae bryste slet i stycke.
 Hvi ere de da giord', at fremme Dødsens Vrede,
 I Sindet saare gramm' i Gierninger saa leede?
 Forfad mig goode Gud, thi det fra dig min Herre, (h)

(e) *Aspis*, Otterslangen.

(f) *Palm*,
LVIII, s. 6.

(g) *Sentus Ajacis* en søcker beskaermelse; thi *Ajacis* Skiold var skudt i stiert af en Siv dobbelt Orstund
Ovid. Metam.
lib. 13.

(h) Ormen i første Skabelse vare icke Menneskene stude-
lige.